Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35426
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

esuriercũt. Esuriẽcõ cũ
efficit hõ dignꝰ. vt pꝰ
mod' saturet'. Primũ g'
verbũs ꝓpare cor mũn'.
ad esuriẽdũ ẏbũ dei: et
tũc aderit diuina grã. q̃
nos ita pfũdat. a dulce
dine atq; sapore spãli refi
ciat. vt delectet nos can
tare. Quã dulcia fauci
bꝰ meis eloq̃a tua. sũ
mel ori meo. et tonũ m'
lcr oris tui sũ milia auri
a argẽti. Tu aũt dne. Seco
Cũ accedit ad mẽsã do
nec ide surgat. q̃d vob
scõm ꝰ suetudinẽ legꝰ sũ
tum ltu ꝰ tẽcõe audite.
Nõ solũ ig̃r verbũs ẽt
pticipꝰ mẽse corpal' seo
celest'. nẽ tm sũmẽ cibuꝫ
cõporis sꝫ aĩe. a q̃nto me
lior ẽ aĩa q̃ẽ cõporꝰ. tãto de
bet delectare qlimẽta aĩe
q̃ẽ corpis. Qcies diuina
scẽptura nõ legit aut ex
ponit'. cogitare verbũs
q̃ esca spũal' ẽ. q̃ a dõ
nõ mittit'. ad reficiẽda
corda nr̃a. ne deficiãꝰ in
via. ad roborãdos nos
ꝗ tẽptacõs diabli. a pcl'
a hꝰ scli. Tale cibũ optꝰ
nec iceſſãt' esuriẽ. atq; m
mẽte iugit' retinere. vt pos
sꝰ dicẽ cũ ꝓpheta. In cor
de mo abscõdi eloq̃a t.
vt nõ peccẽ ti. Qi cõdit suo
sac eloq̃a abscõdit. vita
lis ẽ ci cibꝰ aĩe: q̃ a mor
te id est a pẽ defẽdit. et
usq; ad vitã ẽtnã pdu
cit. Tu aũt dne: Lectio.
Fã q̃d de ifirmis sbtũ
gat audiãꝰ.
Qui ifirmi st' ex pristia